

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. № 41.

Trettende Session.

23de Møde.

Onsdagen den 20de November Kl. 1.

(Fortfat.)

Brock (fortf.): Nei, man afmaaler det efter de paagjældendes Forbryderes Individualitet; man anvender Systemet paa de Unge, paa dem, der ere unge i Alder eller unge paa Forbrydelsens Bane, og om hvem man har noget Haab om, at de ved at tage sig sammen i Ensomhed ville kunne reise sig igjen, ville bringes til at see tilbage paa deres Fortid med Anger, og ville nære Duffet om atter at kunne gjengives Samfundet som brugbare Medlemmer, med andre Ord, paa hvis Forbedring man troer at kunne gjøre Regning. Det er til dem, at det philadelphiske System henvender sig, til dem, hos hvem det kan gjøre Regning paa, at der trods den begaaede Forbrydelse endnu er noget Godt tilbage, det henvender sig til det Bedste i Menneskets Andre. Det stoler paa, at, lad der end være begaaet Feil, lad den Paagjældende end være kommet i Strid med Samfundet, saa er der dog endnu steds en god Bund i ham, saa maa han dog ønske igjen at kunne forenes med Samfundet, efterat have affonet sin Brøde, og netop derfor tilbyder Systemet ham som et Gode, som en Velgjerning — Ensomheden. Det stoler paa, at den unge Forbryder endnu ikke er fortkrolig med Lasten og derfor vilde finde det pinligt at samles med gamle og forhærdede Forbrydere og smittes af deres Laster. Og ikke blot derved kommer det som et Gode til ham; men navnlig derved, at det tillader ham at kunne være ukjendt i Fæng-

sløt og at kunne gaae ud derfra uden al Frygt for, at han overalt skal være udsat for at møde tidligere Medfanger, der, hvor inderlig han end selv maatte ønske at staae i et godt Forhold til Omverdenen, vilde forbyde ham det, ved at minde ham og Andre om hans tidligere Forhold, og saaledes gjøre ham det umuligt igjen at vinde Arbejde og Tillid. Ved at byde ham Ensomhed og ukjendt Tilstand i Fængslet bliver Systemet saaledes et Gode og en Velgjerning for ham. Dette er Tanken i det philadelphiske System. Det udmaaler Straffen efter den Paagjældendes Individualitet, og det vælger mildere og humanere Midler til at fremkalde Forbedring, og netop derved haaber det at kunne indskrænke den Straffetid, hvortil man ellers ansætter det offentlige Arbejde. Og er Forbedring indtraadt, da kan man ogsaa sige, at den Vedkommende er udsønet med Samfundet og har affonet sin Brøde, og at Straffetidens Forkængelse vilde være hensigtsløs Streng-
hed. Det philadelphiske System venter sig en saadan snarlig Forbedring af sine milde Midler. Det er Kernen i Systemet. Er der nu noget Smukt og Rigtigt i disse Tanker — og Erfaringen har stadfæstet det — da forekommer det mig klart, at det ikke kan tillades en enkelt vanartig Forbryder at sige til Staten: Ja, det er godt nok med disse Velgjerninger; men jeg har gjort Regning paa, at Fængslet skulde indeholde den gamle Uorden — jeg kunde gjerne sige det gamle Svineri — da jeg tænkte mig Muligheden af at kunne komme til at gjøre Bekjendtskab dermed, og jeg ventede, at der som hidtil skulde herse „ein freies Leben“, hvor ogsaa jeg kunde være med,